

Kléše 4 (asmita - egoismus)

Vytváříme si obraz o sobě samých a v nejistotě hledáme své hranice. Chybně je však ztotožňujeme s fyzickým tělem, popřípadě myšlenkami (intelektem) nebo pocity (smyslovostí).

Tzv. jógového desateru (jama a nijama) předchází poznání zdrojů útrap, tedy příčin a podhoubí lidského utrpení, tzv. kléší.

Asmita nás odděluje od ostatních, nechává nás žít v iluzi, že sami sebe můžeme vnímat jako zcela samostatné subjekty. Kléši překládáme jako egoismus, protože tak zohledňuje jednak já/ství, tedy zaměření se na sebe samého či sebe samou, tedy určitou sebestřednost, ale také sobectví v negativním významu. Naše ego má tendenci k sobeckému rozhodování, k přehlížení rozsáhlejších důsledků a konsekvencí. Má své preference. Někdy až ve smyslu „po mě potopa.“

Vytváříme si obraz o sobě samých a v nejistotě hledáme své hranice. Chybně je však ztotožňujeme s fyzickým tělem, popřípadě myšlenkami (intelektem) nebo pocity (smyslovostí). Ego zahrnuje vnější i vnitřní projekce. Takto hodnotíme například své úspěchy (například kariéru) nebo svou osobnost (své vlastnosti či talenty). Hrozí nám ale, že tyto projekce - představy zcela nahradí skutečné prožívání přítomného okamžiku, schopnost plynout nebo soucítit. Budeme-li v podstatě stále mimo sebe, ve svých představách, pak se také nemůžeme s nikým skutečně spojit, porozumět si.

Ani bez této kléše, bez uvědomování si svého já bychom ale nedokázali fungovat. Dává nám právě ony hranice a celkově schopnost vnímat vše okolo skrze sebe sama, protože vytváří určitý pevný bod v jinak nezměrném prostoru i čase. Tato kléše nám však připomíná, že co nám bylo dáno jako dar, by se nemělo stát vězením. Ony hranice jsou stále pohyblivé a přístupné a my jsme součástí většího celku. Jsou tím, co nám umožňuje vidět, ale neměly by nás zaslepovat.

Jazykem jógové lekce nám asmita připomíná pokoru, vnímání přesahu. Lekce není a nebude vedena tak, jak bychom si my za sebe přáli. Je souhrnem i násobkem všech zúčastněných a synergií mezi nimi. Vezměme si z ní to, co nás obohatí a zbytek prostě nechme být. Stížnosti nebo nespokojenost jsou jen projevem ega, které se vehemence hlásí o slovo. Skutečná inspirace (nebo aha moment) ale přichází z nečekaných směrů, v nečekaných chvílích a v nečekané podobě. Nechme

se na lekci vést, důvěřujme celku.

- autor: Michaela Dombrovská
- www.protoze.cz
- zdroj fotky: Shutterstock.com
- více o kléších [ZDE](#)